

ב"ה

ניסן

ד = מָאָרִים

האות פ' מסמלת את כוכב מאדים
ב - שבתאי **כ** - ספטמבר
ג - עדרק **ס** - נובמבר
ד - טארים **ר** - כוכב
ה - לבנה

ה = טְלַח

האות ח' מסמלת את חודש ניסן
 ואת חוש השינה והריבור.

צִיָּהָה לְחֹדֶשׁ נִיסְן

"זך צריך להיות אצל החסידים—שבכל זמן צריכים ללמידה (או עכ"פ לדבר) אוזחות המעלה המיחודה בזמן זה, שע"י זה ממשיכים ומגלים את הדבר למיטה". (ש"פ שמיני, פ' פרה, מבאה ניסן ה'תש"יא ע' 339)

שם החודש ניסן גם הוא מהמשמעות ש על י' עימם מבבל, והוא בمزל טלה וכוכבו מאדים. שם החודש נזכר גם ב מגילת אסתר ובספר נחמהה. בתורה נקרא החודש לראשונה בשם, החודש הראשון והכננו מתואר כראש חדשים, במשמעות שכלי ים בו, הוא במעלה ראש החדש, וגם ראשון הוא לכמם לחודשי השנה, כי מאזו שבחר הקב"ה בעם ישראל להיות לו לעם, נקבע חודש ניסן לראשונה בחודשים לצורך חישוב המועדים וכן נחגג כראש השנה למלכים.

מחדשות בו האתיות נס, לציין את היותו מorum כנס ותורן, וגם נס לציין את הניסים שהתגלו בו ושני הננים שבו (ניסן) מודשים ניסי ניסים. הוא נקרא גם חדש האביב והוא הסמן הקבוע את מסלול השנה הקבוע כשהmonths בעותם כי על פיו יקבע אם עבר שנה אוLKBUו אותה כרגילה, לתוךן בין חישוב שנת חמה לחישוב שנת לבנה.

מפורש בתלמוד (פסכת ברכות), שהקב"ה בחר להוציא בחודש זה את עם ישראל ממצרים, בהיותו חדש נעים ונוח – חדש האביב. ומואז הוא מפורסם, כחודש הנואלה, גאולה מצרים, ובעצם התחלת הגאולה הנצחית, גאולת מלך המשיח, "בניטן נגalo ובניטן עתדים להגנא".

היציאה מצרים הייתה יציאה מעבדות לחרות לא רק גשמית אלא בעיקר רוחנית וכמו כל דבר ראשון יש בו נתינת כוח, לכל העתיד המתפתח ממנה. لكن מיציאת מצרים מתחילה הצעה לעלייה לקדושה בתהליך ספירת (מלשון ספרי אויר) העומר, לקבלת התורה, עשיית המשכן, עלייה לארץ ישראל, בניית בית המקדש. ואפיילו הגליות שהם ירידה, סוף סוף תכליתם, עלייה – גאולה האמיתית והשלימה, ע"י משיח צדקנו ב מהרה ביוםינו ממ"ש. כאמור חדש זה הוא חזרה החירות, ובו חל חג הפסח "זמן חרותנו", חרות משעבוד גשמי, הכנה וכלי לחירות האמיתית, הרוחנית, ע"י המרת החשתבעות למסגרות העולם, בקבלת על מלכות שמיים, ששיאה בקבלת התורה, כנתינתה מה' ית'. "מכתב אלוקים, חרות על הלוות". – "אל תקחי חרויות, אלא חירות". נמצוא חדש ניסן סגולה בו למחפה חיובי, הן בפן הלאומי והן בפן האישני.

בדורות האחוריים, עם כנישתו לעידן משיח, חלו בחודש זה אירועים מיוחדים שבהם סימני דרך בנושא הגאולה ובهم ב' בניטן יום ההסתלקות של הרבי-הרש"ב-נ"ע שבioms זה מתעלה במרוכז כל עבוחתו בכל ימי חייו ומתחלת ההשפעה של אור חור, להoir בעולמו בתוספת. בו ביום החלה נשיאותו של בן ייחדו ממלא מקום-הרבי הרי"ץ – מבשר הנואלה, בקריאתו ופעולותיו, "לאלטן לתשובה לאלטן לנואלה" וב"א בניטן חל יום הולדתו של הרבי שליט"א מלך המשיח. כפי שהדגישי אין ספור פעמים כי התגלות המשיח והגאולה יתרחשו, "תיכף ומ"ש" ובבאו: כי מ"ד הם ראש תיבות – מהסוף אל התחלת – של: מ משיח-מנחם שמו י' יוסף יצחק –

שהיה לפניו ד' דוב בער שמו הראשון שלמי שהיה לפניו וכן ממ"ש בראש תיבות... שמו הקדוש-מנחם מענדל שניאודסאהן. צרכו אוטיות שם הו' לחודש ניסן, שמננו מקור חיותו של החודש וכל אשר בו, הוא י-ה-ו-ה, וnormן בראש תיבות שבפסוק: "שמעחו השמים ותגל הארץ..." ואכן כל היקום מצפה ושם בשמחת הגאולה. בחודש הנואלה, כפי שהדבר משתקף הן בתכנו הרוחני, והן באביבות העולם, בחודש האביב.

